



"EDELWEISS"

KOMEDIE IN DRIE BEDRIJVEN

VOOR

6 DAMES EN 5 HEREN

DOOR

CARL SLOTBOOM

**Für meine "Schwester" Sabine, die zwar kein Holländisch lesen kann, aber
bestimmt erfreut sein wird dass ein Schauspiel
ihr gewidmet ist.**

ROLVERDELING:

Inge Müller	Hotelbezitster
Leopold Hauptmann	Manusje van alles
Franzi Schmidt	Ober
Jan van Loon	Hotelgast
Joost Fransen	Hotelgast
Els de Wit	Hotelgaste
Coba Timmer	Hotelgaste
Annie Botman	Hotelgaste
Hanneke Prins	Hotelgaste
Monique Vriend	Hotelgaste
Robert Krems	Hotelgast

KORTE INHOUD:

De toneelschrijver Jan van Loon zit op kosten van zijn uitgever in Berghotel Edelweiss in de Oostenrijkse Alpen. Joost, een vogelvriend en de dameswandelclub, onder leiding van Els de Wit, hebben eveneens hun intrek in het hotel genomen. Dan wordt de klusjesman Leopold Hauptmann met een hard voorwerp op zijn hoofd geslagen en valt bewusteloos neer. Op dat moment verschijnt een nieuwe hotelgast: Robert Krems. Als dan de kabelbaan niet meer werkt en eigendommen van de hotelgasten verdwijnen, vindt hotelbezitster Inge Müller het tijd worden om actie te gaan ondernemen. Robert Krems schijnt met dit initiatief niet erg gelukkig te zijn.

KARAKTERBESCHRIJVING:

Inge Müller	Aardige vrouw	(40-60)
Leopold Hauptmann	Uiterst traag persoon	(50-60)
Franzi Schmidt	Aardige jongeman	(18-23)
Jan van Loon	Aardige vent	(30-50)
Joost Fransen	Vrolijk, maar gestoord	(25-30)
Els de Wit	Pinnige dame	(45-65)
Coba Timmer	Zeurpiet	(35-55)
Annie Botman	Zemel	(35-55)
Hanneke Prins	Vlotte meid	(16-25)
Monique Vriend	Beetje dommig	(16-25)
Robert Krems	Aardige vent	(35-55)

(De cijfers achter de namen geven de leeftijden aan)

DECOR:

Tegen de achterwand is de voorkant, of althans een gedeelte daarvan, te zien van een gezellig hotel in de Oostenrijkse alpen. Bloembakken met geraniums, parasols, krans van droogbloemen boven de deur enz. enz. Op het toneel staan tafeltjes en stoeltjes.

Carl Slotboom,
Abbekerk 2001
toneelslotboom@quicknet.nl
www.carlslotboom.nl

Dit toneelstuk werd door de auteur aangepast in september 2014.

EERSTE BEDRIJF:

(Als het doek open gaat is er niemand op toneel. Deuren en vensters van het hotel zijn geopend en verschillende geluiden - stemmen, kopjes, schoteltjes, bestek enz. - zijn buiten te horen. Voor de hoteltrap staan een aantal koffers. Na enkele ogenblikken komt Inge op. Ze kijkt naar boven om te zien wat voor weer het wordt en gaat dan weer naar binnen. Na enkele ogenblikken komt Franzi naar buiten met tafelkleedjes en legt over elk tafeltje een kleedje. Terwijl hij daar mee bezig is, komt Leopold naar buiten, pakt twee koffers en gaat naar binnen. Kort daarna is de stem van Inge te horen)

INGE (Achter het toneel) Leopold!... Leopold... waar ben je?... Leopold?!
(Komt naar buiten) Heb jij Leopold gezien Franzi?

FRANZI Ik ben druk met de kleedjes.

INGE Dat zie ik. Maar heb jij Leopold gezien?

FRANZI Nee, niet gezien.

INGE Zorg dat de kleedjes aan alle kanten even ver over de tafeltjes hangen Franzi.

FRANZI Ja mevrouw Müller.

INGE Het staat zo slordig als ze aan de ene kant langer zijn dan aan de andere kant.

FRANZI Ja mevrouw Müller.

INGE En vergeet de bloemen niet Franzi.

FRANZI Ja mevrouw Müller.

INGE En de wijnkaart ... vergeet de wijnkaart niet.

FRANZI Ja mevrouw Müller.

INGE En zeg niet steeds ja mevrouw Müller.

FRANZI Nee mevrouw Müller.

INGE (Terwijl ze naar binnen gaat) Leopold?!... Leopold?!

FRANZI (Kijkt Inge na) Van zo'n mens word je toch helemaal gestoord?
(Leopold komt naar buiten) Je wordt gezocht Leopold.

LEOPOLD Wie? Ik?

FRANZI Jij heet toch Leopold?

LEOPOLD M'n hele leven al.

FRANZI Nou dan.

LEOPOLD En wie zoekt mij dan wel?

FRANZI Wie zou je denken? (Gaat naar binnen)

INGE (Achter het toneel) Leopold?! (Komt naar buiten) Leopold... waar zat je nou toch weer?

LEOPOLD Ik zat niet.

INGE Nou, dan niet.

LEOPOLD Ik lag.

INGE Kom mee naar binnen.

LEOPOLD Waarom? (Franzi komt op met een paar plantjes. Verdeelt deze over de verschillende tafeltjes)

INGE Het toilet op kamer vier zit verstopt.

LEOPOLD Da's niet zo mooi.

INGE Dat ding moet gerepareerd worden, binnen enkele minuten kan meneer van Loon arriveren.

LEOPOLD Die hoeft toch niet meteen naar de plee?

INGE Kom nou maar. (Inge naar binnen)

LEOPOLD Jaja... (Pakt twee koffers en sloft langzaam naar binnen)

FRANZI (Met een lach) Niet te snel Leopold, denk aan je bloeddruk. (Verschuift nog iets aan stoeltjes en tafeltjes. Legt hier en daar een kleedje goed en gaat vervolgens naar binnen. Komt even later weer terug met wijnkaarten. Legt op elk tafeltje een kaart)

INGE **(Komt naar buiten)** Aan die man heb je nou ook werkelijk helemaal niets.

FRANZI Hebt u het tegen mij mevrouw Müller?

INGE **(Gaat zitten)** Nee.

FRANZI **(Kijkt om zich heen)** Tegen wie dan wel als ik vragen mag?

INGE Tegen niemand.

FRANZI Oh... lekker duidelijk.

INGE Ik heb nog nooit een mens gezien die zo langzaam is.

FRANZI Over wie hebt u het?

INGE Leopold.

FRANZI Oh... die.

INGE Met de snelheid die deze man heeft, wordt hij beslist honderdvijftig.

FRANZI Waarom ontslaat u hem dan niet?

INGE Je ontslaat zo maar geen personeel Franzi. Bovendien was hij hier al in dienst voordat ik dit hotel overnam. Hij hoorde bij de inventaris zagezegd.

FRANZI U zit dus gewoon aan hem vast.

INGE Doorgaans stoort zijn langzame tempo me niet, maar op dagen dat er nieuwe gasten aankomen en er van alles moet gebeuren, zou ik hem wel een schop onder z'n achterste willen geven. **(Staat op)** Nou ja, we moeten het maar met hem doen. **(Gaat naar binnen)**

FRANZI **(Kijkt goedkeurend naar de tafeltjes. Verandert links en rechts nog wat)** Zo... ik ben zeer tevreden. **(Franzi naar binnen)**

JAN **(Komt op, terwijl hij telefoneert. Heeft een zware koffer bij zich. Zet de koffer neer en veegt met een zakdoek langs zijn voorhoofd)** Ik weet het, ik weet het, ik ben je dan ook zeer dankbaar dat je me deze vakantie hebt aangeboden. Vanaf het station heb ik een taxi genomen die me naar een kabelbaan heeft gebracht, die me zo tergend langzaam naar boven vervoerde, dat ik elk moment bang was terug te zullen glijden. Vervolgens heb ik moeten zeulen met een koffer die nauwelijks te tillen is, bij een temperatuur die ligt tussen de twintig en vijfentwintig graden. En in deze temperatuur, die naar ik heb gehoord, de komende dagen nog zal stijgen, verlang jij van mij dat ik een toneelstuk schrijf ... Je bent geen uitgever, je bent een slavendrijver. **(Spreekpauze)** Wat zeg je, een verrassing? Jij hebt een verrassing voor mij? Nou kom maar op, ik ben zeer benieuwd... **(Spreekpauze. Verbaasd)** Wát heb je geregeld? **(Spreekpauze)** Een wát? **(Spreekpauze)** Je bent niet goed snik. Wat moet ik nou in hemelsnaam met een... met een gezelschapsdame?! **(Spreekpauze)** Ja, ik weet heus wel wat ik met een vrouw moet doen, ik schrijf weliswaar toneelstukken, maar ik ben niet op m'n achterhoofd gevallen. Maar eh... is het de bedoeling dat ik met haar eh... ik bedoel eh... **(Spreekpauze. Voor zichzelf)** Goeiemorgen zeg... En eh... hoe herken ik dat mens? **(Spreekpauze)** Ze zal zich wel melden? Is melden het wachtwoord of zo? **(Spreekpauze)** Nou, ik meld me ook nog wel, ik ga me nu eerst hier melden. De groeten. **(Verbreekt de verbinding)** Een gezelschapsdame... nu moet het toch niet gekker worden.

INGE **(Komt naar buiten)** Ah... u bent meneer van Loon?

JAN Dat wat er na zo'n reis nog van over is.

INGE **(Geeft Jan een hand)** Welkom in Berghotel Edelweiss meneer van Loon.

JAN Dank u.

INGE Mijn naam is Inge Müller, ik ben de eigenaresse. Ik hoop dat u een goede reis had.

JAN Tot op zekere hoogte.
INGE Maar gaat u eerst even zitten, dan zal ik Leopold roepen dat hij uw koffer naar boven kan brengen. Mag ik u iets aanbieden van het huis?

JAN Een groot glas ijskoud bier.
INGE Wordt voor gezorgd. **(Loopt naar de deuropening en roept)** Leopold! Franzi! **(Tegen Jan)** Het zal u hier vast en zeker goed bevallen. Mocht u wensen hebben, wij staan dag en nacht voor onze gasten klaar. **(Op dat moment komt Leopold naar buiten met een closetpot)** Wat zullen we nou beleven? Wat is dit Leopold?

LEOPOLD Plee.
INGE Ja, dat zie ik ook wel.
LEOPOLD Nou, waarom vraagt u dan?
INGE Maar waar komt dat ding vandaan?
LEOPOLD Kamer vier. Morgen koop ik een nieuwe. Winkel is nu gesloten. **(Leopold af)**

INGE **(Tegen Jan)** Dat eh... dat was Leopold, onze eh... onze klusjesman. **(Denkt na)** Maar wat zei hij nou? Kamer vier?

JAN Ja, kamer vier.
INGE **(Voor zichzelf)** Oh mijn hemel.
FRANZI **(Komt naar buiten)** Had u geroepen mevrouw?
INGE Nee... eh ja.
FRANZI Wat is het nou, ja of nee?
INGE Zou je de koffer van meneer van Loon naar boven willen brengen en als...

FRANZI **(Onderbreekt Inge)** Nou, eigenlijk niet als ik eerlijk mag zijn.
INGE Waarom niet?
FRANZI Omdat ik hier als ober in dienst ben. Leopold draagt de koffers naar boven.

INGE Leopold is even niet aanwezig. Dus als je zo vriendelijk zou willen zijn.

FRANZI Nou voor deze ene keer dan, maar het moet geen gewoonte worden. Naar welke kamer moet die koffer?

INGE Kamer vier.
FRANZI Kamer vier.
INGE **(Schrikt)** Nee... kamer vijf.
FRANZI Goed, kamer vijf dan maar.
INGE En daarna kun je meneer van Loon een bier brengen.
FRANZI **(Tilt de koffer op)** Goeie genade zeg. Wat zit er in... zwerfkeien? **(Gaat naar binnen)**

INGE Het personeel is tegenwoordig mondiger dan vroeger. Maar goed, hij doet zijn werk uitstekend. Ik heb gehoord dat u toneelschrijver bent.

JAN Dat klopt, ik schrijf toneelstukken.
INGE Wat vreselijk interessant. U moet me de komende dagen maar eens vertellen hoe een schrijver een toneelstuk schrijft.

JAN Daar valt niet zoveel over te vertellen. Ik begin en als ik tachtig pagina's heb geschreven zet ik er een punt achter.

INGE En als ik me niet vergis is uw oponthoud in ons hotel u aangeboden door uw uitgever.

JAN Dit jaar is het precies tien jaar geleden dat mijn eerste toneelstuk bij hem werd uitgegeven en als dank heeft hij me een week vakantie aangeboden.

INGE Wat een royaal gebaar.
JAN Hij verwacht echter wel dat ik hier een toneelstuk schrijf.
INGE In één week?

JAN Nee dat red ik niet. Ik maak een begin en mijn uitgever wil, als ik volgende week thuiskom, in ieder geval één bedrijf zien. De twee andere bedrijven schrijf ik dan thuis.

INGE Wij gaan hier dus de geboorte van een toneelstuk meemaken?

JAN Ik ben bang van wel.

INGE Oh wat vreselijk spannend.

JAN Logeren er op dit moment veel gasten in uw hotel?

INGE Zoals altijd omstreeks dit jaargetijde zijn we nagenoeg volgeboekt.

JAN Dames?

INGE Dames... heren.

JAN Dames alleen... ik bedoel...

INGE Ja... ook dames alleen.

JAN Fantastisch... nou ja, ik bedoel eh... mijn eh... mijn uitgever heeft een... nou ja, u weet wel.

INGE Ik begrijp niet zo goed wat uw uitgever hiermee te maken heeft, maar ik heb geloof wél goed begrepen dat meneer de toneelschrijver de bloemetjes buiten wil zetten.

JAN **(Bagatelliserend)** Och...

INGE Als ze voor u bestemd is, zal ze zich vanzelf wel bij u melden.

JAN Melden? **(Voor zichzelf)** Het wachtwoord. Dus toch.

INGE Zo en nu ga ik weer eens aan het werk. Ik wens u nogmaals een heel prettig oponthoud bij ons. **(Gaat naar binnen)**

FRANZI **(Komt naar buiten met een groot glas bier. Zo mogelijk een halve liter)** Eén bier voor meneer. **(Zet het op het tafeltje)**

JAN Ah... heerlijk! **(Heft het glas)** Nou, proost dan maar.

FRANZI Proost meneer. **(Jan drinkt het glas in één keer helemaal leeg. Franzi kijkt vol bewondering)** Volgens mij had u dorst.

JAN Dat zou je wel kunnen zeggen. Maar zeg eens Franzi, volgens mevrouw Müller woont hier een dame alleen.

FRANZI Een dame alleen meneer?

JAN Ja, een dame die eh... nou ja, je weet wel.

FRANZI Geen idee waar u het over heeft meneer.

JAN Meen je dat nou Franzi?

FRANZI Ik meen het.

JAN Dat meen je niet.

FRANZI Het spijt me, ik kan u niet verder helpen meneer. **(Jan pakt een bankbiljet uit zijn zak en houdt dat Franzi voor)** Ooohhh... u bedoelt een dame die eh... **(Pakt het biljet en stopt dat in zijn zak)**

JAN Exact.

FRANZI Een dame die alleen woont.

JAN Juist.

FRANZI **(Heeft geen idee)** Jaja...

JAN En die zoals gezegd...

FRANZI Jaja... ik begrijp het volkomen.

JAN Wat een paar eurootjes al niet kunnen doen.

FRANZI Wat wilt U weten van die dame meneer?

JAN Ik wil alleen maar weten hoe die dame eruit ziet.

FRANZI U wilt alleen maar weten hoe eh...?

JAN Hoe ze eruit ziet, dat klopt.

FRANZI Jaja...

JAN Dus...

FRANZI Tja... hoe ziet die dame eruit? Hoe zal ik dat nou eens beschrijven? Moeilijk hoor.

JAN Wacht... ik zal je een handje helpen. **(Houdt Franzi weer een**

FRANZI **(bankbiljet voor)**
(Pakt het biljet en stopt het in zijn zak) Eigenlijk ziet ze er heel gewoon uit meneer.

JAN Hoe bedoel je?

FRANZI Nou, zoals ik het zeg... heel gewoon. Niet te groot, niet te klein, niet te dun, niet te dik, niet te knap en niet te lelijk. Gewoon dus. Wilt u nog een biertje?

JAN **(Van zijn stuk gebracht)** Nee eh... nee, laat eh... laat maar zitten.

FRANZI Mooi, dan ga ik maar weer eens aan het werk. Als u meer informatie wilt, dan geeft u maar een seintje hoor. **(Franzi naar binnen)**

JAN **(Voor zichzelf)** Volgens mij ben ik zwaar in de maling genomen.

LEOPOLD **(Komt op)** Ben jij die nieuwe?

JAN Ja... ja, ik geloof het wel.

LEOPOLD Kun je het tot morgen ophouden?

JAN Tot morgen ophouden? Wat moet ik tot morgen ophouden?

LEOPOLD De plee is namelijk kapot. Er zit nu een gat in de vloer. Als je goed kunt mikken is er geen probleem, anders zou ik zeggen, hou het op tot morgen. **(Leopold naar binnen)**

JOOST **(Komt op. Loopt, terwijl hij naar boven kijkt, over het toneel en gaat af. Komt na enkele ogenblikken weer terug. Kijkt nog steeds naar boven en gaat aan de andere kant weer af)**

JAN Volgens mij gaat dit een hele bijzondere vakantie worden. **(Gaat naar binnen)**

JOOST **(Komt op en blijft staan. Kijkt nog steeds naar boven)** Waar is hij nou? **(Terwijl hij strak naar boven blijft kijken pakt hij zijn kijker en kijkt)** Oooooohhhhhh... wat een pracht, wat een plaatje, wat een schitterend exemplaar... oohhh... wat een genot! **(Laat de kijker zakken)** Dit moet ik noteren. **(Neemt een boekje en pen uit zijn zak en maakt enkele aantekeningen)** Ik móét mammie bellen. Ze zal dolenthousiast zijn. **(Doet zijn rugtas af en begint daarin te zoeken)** Waar is nu mijn telefoon gebleven? **(Vindt uiteindelijk zijn telefoon)** Mammie? **(Spreekpauze)** Mammie ben je daar? **(Spreekpauze)** Hallo... mammie? **(Spreekpauze)** Ach ja ... eerst een nummer intoetsen. **(Toetst een nummer in)** Hallo mammie, met Joost. Mammie ik heb toch zo'n geweldige ervaring gehad. Stel je voor, ik zie opeens... **(Spreekpauze)** Wat zeg je? **(Spreekpauze)** Maar natuurlijk mammie, maak je maar geen zorgen, ik lig er 's avonds op tijd in hoor. Maar wat ik je wilde vertellen, ik heb zojuist... **(Spreekpauze)** Mammie?... Mammie?... Hè bah, wat vreselijk vervelend nou, nu is de verbinding verbroken. **(Stopt de telefoon in zijn zak. Pakt de kijker en tuurt naar boven)** Hèèè... ook verdwenen.

FRANZI **(Komt naar buiten)** Hallo.

JOOST Goedemiddag.

FRANZI Kan ik helpen?

JOOST Indien mogelijk zou ik graag iets nuttigen.

FRANZI Wat wil je doen?

JOOST Een kleine versnapering?

FRANZI Een wát?

JOOST Een gelagje.

FRANZI Het spijt me, maar het is me eerlijk gezegd niet helemaal duidelijk.

JOOST Ik zou graag iets willen drinken als het mogelijk is.

FRANZI Oohhh... je wilt wat drinken.

JOOST Ja, maar alleen als het ook werkelijk mogelijk is, ik wil u geen extra werk bezorgen.

FRANZI Zeg het maar.
JOOST Wat moet ik zeggen?
FRANZI Wat je te drinken wilt hebben.
JOOST Wat heeft u zoal?
FRANZI Je verwacht toch niet dat ik de hele drankenkaart op ga sommen?
JOOST Nee natuurlijk niet. Ik zou zeggen brengt u maar iets.
FRANZI Wijn, bier?
JOOST Nee, beslist geen alcohol.
FRANZI Een sapje dan maar?
JOOST Ooohhh, dat lijkt me óverheerlijk.
FRANZI Goed, komt eraan.
JOOST Mits niet te koud.
FRANZI Komt in orde.
JOOST Mijn maag is erg gauw van streek.
FRANZI **(Ongeïnteresseerd)** Oh... op die manier.
JOOST **(Wijst op een stoel)** Is het gepermitteerd dat ik hier plaatsneem?
FRANZI Ja hoor, je valt maar neer.
JOOST **(Maakt een lichte buiging)** Dank u. **(Franzi af. Joost pakt uit zijn rugzak een klein houten kistje. Hij zet dit kistje op tafel, doet het open en haalt er omzichtig een keurig opgevouwen doekje uit. Slaat dit doekje uit en veegt met dit doekje over de zitting en armleuningen van de stoel. Pakt dan het doekje bij twee punten en klopt het uit. Dan gaat hij zitten, vouwt het doekje op, stopt het in het kistje en doet het deksel dicht. Na enkele ogenblikken komt Franzi op met een glas sap)**
FRANZI **(Zet het glas op de tafel)** Zo, sap voor meneer.
JOOST Geweldig. **(Hetzelfde ritueel met het doekje. Nu veegt hij over het glas, terwijl Franzi vol verbazing toekijkt)**
FRANZI Verder nog wensen?
JOOST Is het mogelijk dat ik hier overnacht?
FRANZI Dat glas is schoon hoor.
JOOST Dat denkt u maar.
FRANZI Het komt zo uit de afwasmachine.
JOOST De mensen zouden eens moeten weten hoeveel bacteriën aan voorwerpen kleven. Eng klein ongedierte dat zich aan je handen kleeft en zodoende de meest afgrijselijke ziektes kan veroorzaken.
FRANZI Maak je alles schoon wat je aanpakt dan?
JOOST Alleen voorwerpen van buitenaf. Aan mijn eigen spullen kleven mijn eigen bacteriën en dat kan geen kwaad. Dat bijt elkaar niet zagezegd. **(Lacht schaapachtig)**
FRANZI Lijkt me heel omslachtig allemaal.
JOOST Valt wel mee, alles went. Maar om op mijn vraag terug te komen. Kan ik hier overnachten?
FRANZI Dat regelt mevrouw Müller. Ik zal haar even roepen. **(Franzi gaat naar binnen)**
INGE **(Komt na enkele ogenblikken op)** Goedemiddag. **(Strekt haar hand uit)** Mijn naam is Inge Müller.
JOOST **(Maakt een afwerend gebaar)** Ik kan u helaas geen hand geven... de bacteriën.
INGE De wat?
JOOST Onzichtbaar maar ozo nadrukkelijk aanwezig.
INGE **(Begrijpt er niets van)** Jaja... Maar eh... u had een vraag vertelde Franzi mij.
JOOST Ik zou hier, indien mogelijk uiteraard, graag overnachten.
INGE Dat kan. Hoe lang denkt u te blijven?

JOOST Daar kan ik op dit moment nog geen zinnig woord over zeggen.
INGE Nou ja, dat hoor ik dan nog wel.
JOOST Ik heb vakantie en ben hierheen gekomen om de vogels in de Oostenrijkse Alpen te bestuderen.
INGE U bent student?
JOOST Nee, het is een hobby van me.
INGE Nou, dan kunt u hier uw hart ophalen.
JOOST Bovendien heb ik mij de vogelgeluiden van meer dan tachtig vogels eigen gemaakt.
INGE U heeft wát?
JOOST Deze bijvoorbeeld. **(Fluit een paar tonen)** Herkent U hem?
INGE Nou ik eh...
JOOST De geelgekleurde grashopper.
INGE Oh... die.
JOOST En deze? **(Fluit weer een paar tonen)**
INGE Ik zou het niet weten.
JOOST Dat was het gestreepte vinkstaartje. **(Fluit dezelfde tonen weer, maar nu niet helemaal volledig. Denkt na)** Neeneenee ... vergissing... dat was eh... moment... **(Fluit weer een paar tonen. Voor zichzelf)** Dit is het goudgele pottertje en dan moet dit **(Fluit weer een paar tonen)** ja dan is dit het gespikkelde afrikaantje en dan... **(Tegen Inge)** Wat zocht ik nou ook alweer?
INGE Geen idee.
JOOST Meent u dat nou?
INGE Ik vrees dat ik even niet heb opgelet.
JOOST Hè bah, wat vervelend nou toch. **(Denkt na)** Ja... ja, ik weet het alweer... het gestreepte vinkstaartje.
INGE Dat is waar ook. Maar eh... ik vind het heel interessant allemaal, maar ik moet nodig weer eens aan het werk. Als u meeloopt zal ik u de kamer wijzen.
JOOST Ooohhh... gewéldig! Ik moet straks meteen mammie bellen. **(Inge en Joost gaan naar binnen)**
FRANZI **(Komt na enkele ogenblikken naar buiten. Loopt naar het tafeltje. Pakt het lege glas en houdt het tegen het licht)** Wat zei ik? Brandschoon. **(Kijkt naar de plek waar Joost afgegaan is, dan weer naar publiek)** Volgens mij hebben we een malloot gevangen. **(Gaat naar binnen, neemt het glas mee. Na enkele ogenblikken klinkt er achter uit de zaal gezang en komen Els, Coba, Annie, Hanneke en Monique in marstempo op. Els loopt voorop en de anderen daarachter)**
ELS **(Gaan het toneel op)** Afdeling halt! **(Iedereen staat stil)** Zo meisjes, dit was genoeg voor vandaag.
COBA Hè gelukkig, gelukkig. Wat een eind, wat een eind. M'n voeten zijn helemaal opgezwollen, helemaal dik. Daar ga ik beslist last van krijgen vannacht.
ELS Vier uur wandelen op een dag is heel normaal voor een wandelclub Coba. Bovendien beginnen we pas, het is de eerste dag.
COBA Ik kon het er even niet meer bij hebben vandaag, echt niet hoor. Ik ben er helemaal de kluts van kwijt, helemaal kwijt. Echt hoor.
ANNIE Probeer je eerst maar even te ontspannen Coba. Rustig in en uitademen... in en uitademen.
COBA Dat doe ik m'n hele leven al en ik ben in de loop der jaren alleen maar nerveuzer geworden. Een advies van niks dus. Ben helemaal de kluts kwijt. Absoluut kwijt hoor, echt waar.
HANNEKE **(Tegen Monique, met een blik naar Coba)** We hadden dat mens

MONIQUE nooit mee moeten nemen, ze is voortdurend de kluts kwijt.
ELS Ik vind haar wel grappig.
 Zo meisjes, we zijn hier bij het berghotel Edelweiss. Dit hotel is de vaste basis van de dames, die elk jaar deelnemen aan de wandelvakanties die ik organiseer. We zullen hier een hele week verblijven en van hieruit zullen wij onze dagelijkse wandeltochten gaan ondernemen.

COBA Ik moet onmiddellijk gaan liggen. Ik kan er niets aan doen hoor, maar ik voel mij reuze opgefokt. Absoluut opgefokt, echt waar.

ANNIE Jaja... doe nou maar een beetje rustig aan. Misschien is het beter dat je eerst maar even een pilletje neemt.

COBA Een pilletje nemen? Doe me een lol zeg, ik zit vol met pilletjes. Er kan geen pilletje meer bij. Ik ben een wandelende gifbelt. Ik ben levensgevaarlijk. Als je binnen een straal van vijf meter een lucifer bij me afsteekt gaat een hele wijk de lucht in.

HANNEKE Hè mens, hou op met je overspannen gekraai.
MONIQUE Ik vind haar wel grappig.
COBA Toe maar, toe maar, neem me maar in de maling. Maar dit zeg ik jullie, als ik...

HANNEKE **(Onderbreekt Coba)** Ja, zeg dat maar een andere keer, nu even niet.

ELS **(Klapt in haar handen)** Meisjes, meisjes, geen onenigheid alsjeblieft. Laten we het fijn houden en zorgen voor een optimale sfeer.

COBA Ik had nooit in moeten schrijven voor deze vakantie. Het is de schuld van Piet. Ik kon met de buurvrouw mee naar Spanje, maar Piet zei, ga een stukje lopen, is weer eens wat anders en drukte me een advertentie in handen. Ik had nooit moeten bellen.

ANNIE Wil je toch niet liever een pilletje nemen?
COBA Mens hou op met je pilletje anders vlieg ik je naar je strot!
ELS Meisjes, de eerste wandeling zit er op. Ik organiseer nu al meer dan tien jaar wandelvakanties voor dames in Oostenrijk, maar ik moet jullie zeggen dat ik geloof, dat ik dit keer met een zeer gemotiveerde groep te maken heb. Een groep die op de eerste dag al een hechtheid vertoont. Een hechtheid die alleen maar zal groeien de komende dagen en die zal resulteren in een éénheid.

HANNEKE Wat een ongelofelijke zeurpiet.
MONIQUE Ik vind haar wel grappig.
HANNEKE Weet je niks anders te zeggen?
MONIQUE Nou zeg.
LEOPOLD **(Komt naar buiten)** Oh... de wandelclub is er weer, dat betekent werk. Ik ben even ergens anders. **(Leopold naar binnen)**

INGE **(Komt naar buiten)** Aaahhh... daar zijn jullie. Dag Els. **(Geeft Els een hand)**

ELS Dag Inge, hoe gaat het?
INGE Prima.
ELS Mag ik je mijn groep voorstellen? Dit is Coba, dit is Annie, dit is Hanneke en dit is Monique. **(Iedereen geeft Inge een hand)**

INGE Welkom in berghotel Edelweiss.
COBA Ik moet onmiddellijk gestrekt mevrouw Edelweiss. Plat en voorlopig niet meer overeind. Zo mogelijk in een absoluut donkere kamer.

ANNIE Het komt allemaal goed Coba. **(Tegen Inge)** Het is haar een beetje te veel geworden vandaag.

INGE Ik begrijp het. De koffers zijn gisteren aangekomen en Leopold heeft ze op de kamers gezet. Ik zal jullie de kamers laten zien en daarna

krijgen jullie een welkomdrankje van het huis aangeboden.

COBA Ik niet, ik moet gaan liggen.

ANNIE Misschien doet een drankje je juist goed Coba.

COBA De enige vloeistof die ik op dit moment zou kunnen verdragen is een infuus.

ELS Willen jullie mij maar volgen meisjes?

HANNEKE Nee... eigenlijk niet. **(Iedereen gaat naar binnen. Tegelijkertijd komt Franzi naar buiten. Kijkt met grote belangstelling naar Hanneke en Monique die als laatste naar binnen gaan)**

FRANZI **(Vol bewondering)** Goeie genade. **(Naar het publiek)** Dit wordt een héle mooie zomer.

INGE **(Achter het toneel)** Franzi? **(Franzi zucht diep en gaat dan naar binnen)**

JAN **(Komt na enkele ogenblikken naar buiten. Heeft een tijdschrift bij zich. Kijkt om zich heen en gaat dan ergens zitten. Leunt vervolgens achterover en sluit zijn ogen. Armen kruislings achter zijn hoofd)** Aaahhh... dat is genieten. Toch een aardig gebaar van mijn uitgever om me een week vakantie in de Oostenrijkse Alpen aan te bieden. Nu nog een smoes bedenken om geen toneelstuk te hoeven schrijven.

JOOST **Komt naar buiten. Heuptasje om en verrekijker om zijn hals. Telefoneert)** Ik zeg je mammié, een weldaad is het hier, een weldaad. **(Spreekpauze)** Wat zeg je? **(Spreekpauze)** Nee mammié, heus niet, ik raak niets aan zonder van te voren... **(Spreekpauze)** Wat? ... **((Spreekpauze. Legt zijn hand op zijn voorhoofd)** Nee mammié, ik geloof het niet, maar ik kan vanavond altijd even tempen... **(Ziet plotseling iets vliegen. Enthousiast)** Ooohhh... mammié je gelooft het niet, maar er vliegt op dit moment een bruine waterlander over ... ooohhh ... gewéldig! **(Terwijl hij naar boven blijft kijken geeft hij de telefoon aan Jan. Zelf pakt hij z'n kijker en tuurt naar boven)**

JAN **(Verbaasd)** Telefoon? Voor mij? Maar ik heb toch mijn eigen telefoon?

JOOST **(Kijkt nog steeds naar boven)** Ooohhh... het is niet te geloven. Deze vleugelslag, deze souplesse... ooohhh...

JAN **(In de telefoon. Aarzelend)** Met eh... met Jan van Loon. **(Spreekpauze)** Met wie zegt u? Mammié??? **(Tegen Joost)** Wat moet ik met die telefoon? **(Wil de telefoon geven)**

JOOST Leg maar op de tafel.

JAN Maar er is ene mammié aan de andere kant.

JOOST Ja dat weet ik, leg maar op de tafel.

JAN Wie? Mammié?

JOOST Nee, de telefoon natuurlijk. **(Jan legt de telefoon op de tafel. Joost buigt zich over de telefoon en spreekt in de hoorn)** Hallo mammié, ben je er nog ? **(Legt nu zijn oor tegen de telefoon en dan buigt hij zich weer over het toestel)** Geen idee mammié, die meneer zat hier. Maar ik ga nu ophangen want ik ben helemaal opgewonden van hetgeen ik zojuist heb gezien. Ik meld mij vanavond weer **(Oor op de telefoon en weer terug)** Ja, dat is goed, dag mammié. **(Tegen Jan)** Zou u even op dat knopje willen drukken?

JAN Wat moet ik doen?

JOOST **(Wijst)** Op dat knopje drukken zodat de verbinding verbroken wordt. **(Jan drukt)** Dank u vriendelijk. **(Opent het heuptasje en haalt het kistje eruit. Zet dit op tafel en pakt het doekje. Met dit**

doekje veegt hij de telefoon af. Als hij hiermee klaar is stopt hij het doekje weg en het kistje in zijn heuptasje. Telefoon in zijn zak)

JAN (Verbaasd) Wat moet ik me hierbij voorstellen?

JOOST Reinheid boven alles.

JAN Ik heb die telefoon niet smerig gemaakt hoor, ik heb hele schone handen.

JOOST (Kijkt naar de handen van Jan) Zo op het gezicht zien uw handen er inderdaad zeer proper uit.

JAN (Kijkt naar zijn handen en draait ze om en om) Ze zijn ook heel schoon.

JOOST Schijn bedriegt. Aan uw handen kleven talloze bacteriën. Griezelige beestjes die de engste ziektes kunnen veroorzaken.

JAN En nu bent u bang dat die bacteriën van mijn handen op uw telefoon gesprongen zijn.

JOOST Daar ben ik van overtuigd. Daarom zeg ik: reinheid boven alles. Mammie zegt altijd, aan elke materie kleeft een bacterie.

JAN Die mevrouw die ik net aan de telefoon had, was dat mammie?

JOOST Ja, hoe vond u haar?

JAN Nou, ik heb nauwelijks met haar...

JOOST We hebben 's morgens, 's middags en 's avonds contact met elkaar. Soms als ik de slaap moeilijk kan vatten bel ik haar ook even.

JAN Had u niet beter samen met haar op vakantie kunnen gaan dan?

JOOST Dat had ik wel gewild, maar mammie vindt dat ik maar eens volwassen moet worden.

JAN En... gaat dat lukken denkt u?

JOOST Bovendien heeft ze last van natte benen.

JAN (Verbaasd) Natte benen?

JOOST Altijd in dit jaargetijde. Vervelend hoor.

JAN En wat moet ik mij bij natte benen voorstellen?

JOOST Eczeem.

JAN U bedoelt dat...?

JOOST Het spat open en dan komt er vocht uit.

JAN (Voor zichzelf) Gatver...

JOOST En dan kun je beter maar even aan de kant. (Lacht vreselijk om zijn eigen grap. Veert opeens op en kijkt naar boven) Aaahhh!

JAN Wat is er aan de hand?

JOOST Daar is hij weer.

JAN Over wie heeft u het in hemelsnaam?

JOOST De bruine waterlander natuurlijk. (Staat op en terwijl hij naar boven blijft kijken gaat hij af)

JAN (Kijkt Joost na. Voor zichzelf) Die man is een toneelstuk op zich. (Staat op en gaat naar binnen)

ELS (Verschijnt in de deuropening) Zo meisjes en nu eerst ons welkomsdrankje. (Els, Coba, Annie, Hanneke en Monique komen naar buiten en gaan zitten. Hanneke hangt verveeld onderuit en kauwt kauwgum. Monique is heel erg druk met haar mobieltje)

COBA Ik weet niet of ik allemaal wel volhoud. Ik weet het werkelijk niet. M'n zenuwen staan op springen. Ik krijg telkens van die schokken door me heen.

ANNIE Je houdt het wel vol Coba, geloof me. Een mens is sterker dan hij denkt.

COBA Ik niet hoor. Nee, werkelijk niet.

HANNEKE Maar mens we beginnen net. Je moet nog zes dagen door de bergen

tippelen.

MONIQUE Bergie op... en bergie af.

ELS We drinken eerst iets en dan zul je zien dat je je daarna al een heel ander mens voelt Coba.

ANNIE Wat wil je drinken Coba?

COBA Een dubbele cognac.

ELS Ik heb de bestelling reeds doorgegeven.

FRANZI **(Verschijnt in de deuropening met een dienblad, met daarop vijf glazen, gevuld met sap)** Zo... verse wortelsap voor de wandelclub. **(Zet de glazen op het tafeltje. Als hij dat heeft gedaan gaat hij naar binnen)**

HANNEKE Wat voor sap?

ELS Heerlijke wortelsap van verse wortelen.

HANNEKE Dat meen je niet.

ELS Werkt heel zuiverend.

HANNEKE Maar smaakt afgrijselijk.

MONIQUE **(Zonder op te kijken van haar telefoon)** Ik vind dit wel grappig allemaal.

HANNEKE Nou, ik anders helemaal niet.

COBA Ik ben allergisch voor wortelen. Ik krijg er hele enge draaiogen van, je weet wel van die ogen die alle kanten op schieten. Links rechts links rechts.

ANNIE Misschien valt het wel mee, dit zijn Oostenrijkse wortelen.

COBA Een wortel is een wortel. De ene wortel mag groter of kleiner zijn dan de andere, maar het is en blijft ...

HANNEKE **(Schreeuwt)** Kop dicht !

ELS Meisjes, meisjes, laten we het fijn houden.

COBA Ik kan er niet tegen dat er zo tegen me geschreeuwd wordt. Absoluut niet, nee beslist niet. Ik ben er helemaal de kluts van kwijt.

ANNIE Ze bedoelt het niet zo Coba. Niet waar Hanneke, je bedoelde het niet zo hè?

HANNEKE Ja, ik bedoelde het wel zo. Ik word niet goed van dat mens.

MONIQUE Ik vind haar wel grappig.

HANNEKE Nog één keer grappig en ik sla je tegen de vlakke.

MONIQUE Nou zeg.

COBA **(Strekt haar armen uit. Tegen Annie)** Kijk eens, kijk eens. Kijk eens hoe mijn handen trillen.

ANNIE Het gaat zo wel weer over.

COBA Dat denk je maar. Een oudtante van mij had ook met de zenuwen te doen en die begon op een dag ook te trillen. Eerst een beetje, maar het werd met de dag erger. Ze hebben haar opgenomen, maar ze trilde zo met bed en al het ziekenhuis uit. Op de brug bij Vianen hebben ze haar uiteindelijk te pakken gekregen.

ELS **(Heft het glas)** Zo... en dan zou ik nu graag het glas willen heffen en willen toosten op de prachtige wandelingen die we de komende week met elkaar gaan maken.

ANNIE **(Heft het glas)** Proost Els. **(Drinkt)** Lekker.

ELS Dit wordt een onvergetelijke week. Ik voel het. De groep is helemaal aan elkaar gewaagd. Er heerst eenheid, harmonie en wederzijds begrip en dat is de basis voor een héérlijk samenzijn.

HANNEKE Volgens mij is dat mens niet goed bij d'r hoofd.

MONIQUE Moeten we morgen eigenlijk weer wandelen?

ELS Ja maar m'n lieve kind, wat dacht jij dan?

MONIQUE Niet zoveel eigenlijk.

ELS We starten om zeven uur.

HANNEKE (Verbaasd) Hoe laat?
ANNIE (Houdt Coba een glas voor) Hier, proef nou eens van die pruimensap.

ELS Wortels Annie... wortels
ANNIE Meen je dat nou? Ik zou toch gezworen hebben dat het pruimen waren. (Tegen Coba) Probeer nu eens, het zal je goed doen.

COBA Ik heb het gevoel dat alleen de elektrische stoel me weer op de been zou kunnen helpen. Alle zenuwen zouden weer eens even op hun plaats gezet moeten worden. Ik ben er werkelijk heel erg aan toe. Heel erg.

MONIQUE Ik denk dat ik morgen hier blijf.
ELS Hier blijven?
MONIQUE Ik ben niet zo'n wandelaarster eigenlijk.
ELS Nee hoor liefje, we gaan allemaal mee. Je hebt deze vakantie geboekt en nu zul je er ook optimaal van gaan genieten. Het wordt een héérlijke dag.

HANNEKE (Tegen Monique. Sarcastisch) Da's grappig hè?
MONIQUE Weet ik eigenlijk niet. (Bergt haar telefoon op. Pakt nu een nagelviltje en begint haar nagels te vijlen)

ANNIE (Tegen Coba) Volgens mij word je al een stuk rustiger.
COBA Dat lijkt maar zo, schijn bedriegt. Ik kan beslist morgen niet weer een wandeling maken, beslist niet hoor.

HANNEKE De juf heeft zojuist gezegd dat we morgen allemaal meegaan.
COBA Ik hou er beslist iets aan over, ja hoor, zeker weten. Hele dagen in de bergen is niet goed voor eens mens, dat is onnatuurlijk.

ANNIE Maar Coba, Heidi en Peter woonden toch ook in de bergen en die hebben er toch ook niets aan overgehouden?

COBA Wie?
ANNIE Heidi en Peter.
HANNEKE Ach mens, dat is toch helemaal niet echt gebeurd, allemaal lulverhalen.

ANNIE Als het niet echt gebeurd zou zijn, hadden ze er geen boeken over geschreven en geen films van gemaakt.

HANNEKE Dat is hartstikke ouderwets, daar heeft niemand nog interesse in.
MONIQUE Soms kunnen ouderwetse verhalen best wel grappig zijn.
HANNEKE Ja... maar deze niet.

FRANZI (Komt naar buiten) Is alles naar wens?
ELS Zoals altijd is het allemaal weer voortreffelijk Franzl.
HANNEKE Franzl? Wat een rare naam.
ELS Dat is een typisch Oostenrijkse naam.
ANNIE (Tegen Franzl) Uw bosbessensap is werkelijk heel erg lekker.
ELS Wortels Annie... wortels.
ANNIE Ach ja, natuurlijk.
FRANZI Kan ik nog iets voor u doen?
ELS Ik zou niet weten wat.
HANNEKE Nou, ik wel hoor.
FRANZI Mooi, daar moeten we dan maar eens over praten. (Franzi naar binnen)

ANNIE En de familie von Trapp dan? Die woonden toch ook in de bergen en die waren toch ook heel erg gelukkig?

MONIQUE (Tegen Hanneke) Welke familie?
HANNEKE Geen flauw idee.
ANNIE Die waren zo gelukkig dat ze zelfs de hele dag liepen te zingen, zo gelukkig waren ze.
HANNEKE Wat zongen die mensen dan?

ANNIE (Begint te zingen) Edelweiss, Edelweiss, every mo...
HANNEKE (Onderbreekt Annie) Ooohhh... die zeikfilm.
MONIQUE Welke film?
HANNEKE Sound of music... nog erger dan Sisi.
ANNIE Dat is echt gebeurd allemaal.
HANNEKE Ja, maar meer dan de helft is er bij verzonnen.
ANNIE Hoe weet jij dat nou?
HANNEKE Je maakt mij niet wijs dat een hele familie van 's morgens vroeg tot 's avonds laat loopt te zingen van Edelweiss Edelweiss.
ANNIE En waarom niet als ik vragen mag?
HANNEKE Omdat je daar na een paar uur zwaar gestoord van wordt.
MONIQUE Gaat er eigenlijk nog iets spannends gebeuren vandaag?
ELS We kruipen vanavond bijtijds onder de wol, morgen kraait de haan om zes.
MONIQUE Dat vind ik eerlijk gezegd niet zo spannend.
COBA Zes uur is mij werkelijk veel te vroeg, veel te vroeg. Ik kan er niets aan doen, maar als ik voor dag en dauw opsta zou het wel eens faliekant mis kunnen gaan.
ANNIE Wat zou er dan kunnen gebeuren Coba?
COBA Hallucinaties hè. Waanbeelden. Afgrijselijke gedrochten. **(Geeft met haar handen een behoorlijke omvang aan)** Zúlke koppen.
ANNIE Hè, wat onaangenaam voor je.
MONIQUE **(Bergt haar nagelvieltje op)** Zo... en nu een sigaretje. **(Zoekt in haar tas en haalt er een pakje sigaretten uit)**
COBA Oh nee hoor, geen sigarettenrook in mijn omgeving, daar ben ik heel gevoelig voor, absoluut gevoelig. Mijn ogen gaan onmiddellijk tranen en m'n haar valt er met plukken tegelijk van uit. Nee hoor, je rookt maar ergens anders.
MONIQUE Waar dan wel als ik vragen mag?
COBA De hele Oostenrijkse Alpen liggen aan je voeten, plek genoeg zou ik zo zeggen.
ELS Er wordt niet gerookt.
MONIQUE Huh?
ANNIE Het is toch algemeen bekend dat roken heel slecht voor...
ELS **(Onderbreekt Annie)** Wacht maar even Annie, dit regel ik wel. **(Tegen Monique)** Roken is heel slecht voor je gezondheid en schaadt de conditie en conditie heb je nodig om deze week te kunnen wandelen.
MONIQUE Maar ik heb al gezegd dat ik niet meega.
ELS Waarop ik heb geantwoord dat we allemaal meegaan. Sigaretten weg dus.
MONIQUE Nou zeg. **(Stopt het pakje in haar tas en begint weer met haar mobieltje te spelen)**
ELS Zo meisjes, nu zal ik op de kaart aanwijzen waar wij morgen gaan wandelen.
ANNIE Doe dat Els, lijkt me heel erg leuk.
COBA Ik kan even geen drukte aan m'n ogen verdragen. **(Doet haar ogen dicht)**
ANNIE Blijf maar rustig zitten Coba. Probeer je te ontspannen. **(Els en Annie buigen zich over de kaart. Hanneke kijkt ongeïnteresseerd met een half oog toe. Monique speelt met haar telefoon)**
JOOST **(Komt op. Enthousiast)** Hallohallo allemaal.
HANNEKE Wat is dát voor enthousiasteling?
JOOST **(Tegen Hanneke)** Kennen wij elkaar al?
HANNEKE **(Sarcastisch)** Die smoes heb ik nou werkelijk nog nooit gehoord.

JOOST Mijn naam is Joost. Joost Fransen.
HANNEKE Is toch niks mis mee?
MONIQUE **(Kijkt op)** Wat een grappig mannetje. **(Gaat weer verder met haar telefoon)**
JOOST Als ik jullie vertel wat ik allemaal heb meegemaakt, vallen jullie stijl achterover.
HANNEKE Vertel dan maar niets.
MONIQUE Ik sla niet zo snel stijl achterover hoor.
JOOST Het was weer helemaal te gek, uniek gewoon, ik heb genoten.
HANNEKE Ik hoor het al, jij bent een liefhebber.
JOOST En hoe! Zijn jullie ook liefhebbers?
HANNEKE Ik kan niet voor de anderen spreken, maar ik ben in ieder geval een groot liefhebber.
JOOST **(Tegen Monique)** En jij?
MONIQUE Even niet storen, ik ben aan het appen.
JOOST **(Tegen Hanneke)** Meen je dat nou echt?
HANNEKE Wat bedoel je?
JOOST Dat je een groot liefhebber bent.
HANNEKE Als ik dat zeg, dan is dat ook zo.
JOOST **(Enthousiast)** Ooohhh... dit is fantastisch, gewéldig gewoon. Dit moet ik vanavond meteen aan mammie vertellen.
HANNEKE Waarom?
JOOST Mammie zal dolenthousiast zijn.
HANNEKE Meen je dat nou?
JOOST Zou ik je een eh... nou ja... zou ik je een wat intiemere vraag mogen stellen?
HANNEKE Ja hoor, je gaat je gang maar.
JOOST Zou jij morgen met mij eh... nou ja...
HANNEKE Ja?
JOOST Zou jij morgen met mij...? Nou ja, je weet wel.
HANNEKE **(Verbaasd)** Morgen?
JOOST Ja.
HANNEKE Met jou?
JOOST Ja, zo héérlijk in het open vrije veld.
HANNEKE Pardon?
JOOST Tussen het hoge gras... in het maisveld.
HANNEKE Nounou...
JOOST Gewoon onder de blauwe hemel.
HANNEKE Hallo zeg, jij gaat er tegenaan.
JOOST Mammie zegt altijd, als je iets wilt, zorg dan dat je geen tijd verspilt.
HANNEKE Maar we kennen elkaar helemaal niet.
JOOST We hebben zojuist kennis gemaakt.
HANNEKE Ja... daar heb jij weer gelijk in.
JOOST Je mag ook door m'n kijker kijken.
HANNEKE Door je kijker kijken? Kan ik het zonder kijker niet zien dan?
JOOST Je kunt alles zo heerlijk dichtbij halen.
HANNEKE Nou... ik weet niet of ik dat nu wel zou willen... zo de eerste keer.
JOOST Ooohhh... fantástisch! **(Maakt aantekeningen in zijn boekje)**
ELS **(Vouwt de kaart op)** Zo meisjes, dat was het.
ANNIE Het lijkt me een hele fijne tocht Els, echt, heel fijn. **(Tegen Coba)**
Els heeft op de kaart aangewezen waar we morgen gaan wandelen. Je zult genieten Coba.
COBA Ik voel me helemaal niet lekker. Nee, absoluut niet lekker. Het gaat helemaal niet goed met me, het is erger dan jullie denken. Veel erger.

ANNIE Misschien is het werkelijk beter als je een pilletje neemt Coba.
MONIQUE Ja, neem meteen een handjevol.
COBA Waarom wordt er voortdurend onhebbelijk tegen mij gedaan?
ANNIE Er doet hier helemaal niemand onhebbelijk tegen jou Coba, helemaal niemand. Iedereen is juist heel vriendelijk tegen je en we leven allemaal heel erg met je mee hoor.

COBA Als jullie eens zouden weten hoe ik...
ANNIE **(Onderbreekt Coba)** Ik zal een glaasje water voor je halen. **(Annie naar binnen)**

ELS Het wordt een heerlijke tocht morgen, ik zie het helemaal zitten.
HANNEKE Dan ben jij volgens mij de enige.
COBA Het lijkt wel alsof er steeds iemand tegen m'n hoofd klopt.
MONIQUE **(Zonder van haar telefoon op te kijken. Zingt)** Hoort wie klopt daar kinderen.

COBA Heel erg onaangenaam, jazeker, heel erg onaangenaam. Het gaat maar door... klopklopklop.

HANNEKE Doe dan open mens, dan ben je er vanaf.
ELS Zelden zo'n fijne hechte groep gehad. Héerlijk gewoon.
INGE **(Komt naar buiten)** Is alles naar wens?
ELS Het kan gewoon niet beter Inge. Ik ben blij dat ik ook dit jaar weer voor jouw hotel heb gekozen.

INGE De weersvooruitzichten zijn optimaal, kan niet beter.
ELS Dit wordt genieten. **(Plotseling klinkt er een kreet uit het hotel en een hoop kabaal)**

INGE Wat gebeurt daar allemaal? Wat was dat voor kabaal? **(Iedereen, behalve Joost en Coba, praten door elkaar)**

LEOPOLD **(Komt naar buiten, bloed loopt over zijn voorhoofd)**
Aaaaauuwww...

INGE Leopold! Wat is er gebeurd?
LEOPOLD Ik heb... ik heb een dreun tegen m'n kop gekregen... **(Zakt bewusteloos in elkaar. Iedereen, behalve Joost en Coba, springt op en gaat om Leopold heen staan. Zonder dat iemand het merkt komt Robert op)**

ROBERT Goedemiddag. **(Iedereen, behalve Joost en Coba, kijkt verbaasd naar Robert en terwijl niemand meer beweegt)**

DOEK